

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. Благоевград, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на десети ноември през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева
Членове: Илияна Стоилова
Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска
в присъствието на прокурора О. - Бл.Н. Г. С.
като разгледа докладваното от Маргарита Коцева Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231200600827 по описа за 2023 година

Производството пред Благоевградски ОС е образувано по въззивна
жалба от адв. П. Й. в качеството му на защитник на подсъдимия В. И. В.
против Присъда № 28 от 24.04.2023 г. по н.о.х.д. № 51/2022 г. по описа на
Районен съд П., като повереникът на гражданския ищец К. Д. – адв. С. Т., е
депозирала писмени възражения срещу подадената жалба.

В жалбата на адвокат Й. се твърди, че при постановяване на атакуваната
присъда не са събрани доказателства за категоричен извод, че подс. В. е
пробол пострадалия, като се прави анализ на показанията на св. Т., на
експертното заключение на в.л. Ч., на показанията на полицейските
служители, присъствали на изземването на нож като веществено
доказателство по делото. Излагат се и доводи, че наложеното наказание е
прекалено високо, както и увеличението на общото наказание с една година,
като било и силно завишено присъденото обезщетение от 12 000 лв., нямало
доказателства по делото за претърпените болки и страдания от пострадалия
Д.. Иска се отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова, с която

подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.

В допълнителни съображения към въззивната жалба защитникът на подс. В. В. – адв. Й., сочи, че районният съд е направил подробен анализ на доказателствата, но необосновано е възприел частично показанията на св. Т., като не е кредитирал показанията ѝ в друга част; неправилно са възприети и изводи на в.л. Ч., каквито не било правило това нещо лице, като според защитника, ако св. Т. се е намирала между подсъдимия и пострадалия и последните двама са били един срещу друг, удар може да бъде нанесен само с лявата ръка на извършителя, но тази ръка на подс. В. е обездвижена. Излагат се и доводи, че наказанието не е съобразено със значителната тежест на смекчаващите вината обстоятелства в случая.

В писмените възражения срещу въззивната жалба и допълнението към нея на служебния повереник на гражданския ищец К. Д. – адвокат С. Т., се сочи, че наложеното наказание и присъденото обезщетение са справедливи, като безспорно бил установен механизмът на извършване на деянието, иска се поради това потвърждаване на присъдата, прави се анализ на доказателствата и направените въз основа на тях изводи на районния съд за установените факти и направените правни изводи при определяне на наказанието и обезщетението на гражданския ищец.

Пред въззивната инстанция жалбата се поддържа от адв. Й. като защитник на подс. В..

Пред Благоевградски окръжен съд е проведено съдебно следствие, в което са събрани писмени доказателства – справка за правното положение на подсъдимия от Началника на Затвора Бобов дол.

В хода на пренията представителят на ОП – Благоевград изразява становище, че въззивната жалба на подсъдимия е неоснователна, а присъдата на районния съд – правилна, законосъобразна и обоснована. Соци, че районният съд е изложил в мотивите фактите, които е извел от анализа на всички събрани доказателства, като е подложил на анализ показанията на пострадалия св. Д., който е бил откровен, посочил е за кои обстоятелства кредитира показанията на други свидетели – К. и Т., като прокурорът се съгласява с направения анализ на доказателствата от районния съд, от които по категоричен начин бил установен механизмът на причиняване на телесната

повреда, и е правилен изводът за виновност на подсъдимия. Прокурорът се съгласява с мотивите на съда при индивидуализиране на наказателната отговорност, при определяне на размера на дължимото обезщетение, като прави искане да се потвърди първоинстанционната осъдителна присъда.

Повереникът на гражданския ищец К. Д. – адв. Т., изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Сочи, че при постановяване на съдебния акт районният съд е изпълнил всички изискуеми от закона положения, направил е подробен фактически и правен анализ, определените наказание и обезщетение са справедливи, поради което се иска присъдата да бъде потвърдена.

Защитникът на подс. В. В. – адв. Й., пледира, че от събраните по делото доказателства не може да се направи категоричен извод за това, че подсъдимият е извършил пробождането на пострадалия Д., като св. Т. е единствен очевидец и не е видяла подс. В. да нанася удар по Д. с нож, а е заявила, че е застанала между тях, като вещото лице Ч. в тази ситуация отговаря, че е възможен такъв механизъм на нараняването, но това можело да стане само и единствено с лява ръка, която обаче при подсъдимия е с пареза, като адв. Й. счита, че няма как подсъдимият да извърши това пробождане с лявата си ръка. Поради неизяснена фактическа обстановка се иска присъдата като неправилна и необоснована да бъде отменена. Пледира се и за неправилно приложение на разпоредбата на чл. 24 НК.

Подсъдимият В. в хода на пренията и в последната си дума заявява, че иска делото да се върне за ново следствие и да се разбере кой е човекът, като тази присъда него не го плаши, защото се кумулира.

С атакуваната пред настоящия съд присъда подс. В. В. е признат за виновен в това, че на 24.09.2021 г. около 20 часа в гр. П., на ул. В. К., в района на супермаркет "Р.", чрез пробождане с нож умишлено е причинил на К. А. Д. от гр. П., тежка телесна повреда, изразяваща се в единично прободно – порезно нараняване по гръдния кош в дясно, по задна мишнична линия, на ниво десето ребро, проникващо в гръдна и в коремна кухина с нараняване на черния дроб и кръвоизливи в гръдна и коремна кухина, довело до остра и значителна кръвозагуба, с което е причинил постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота, като за престъпление по чл. 128, ал. 2 вр. ал. 1 НК на основание чл. 54 НК районният съд е осъдил подс. В. на наказание

лишаване от свобода за срок от 5 години, като на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 НК е наложил на подсъдимия В. общо наказание за престъплението, за което е осъден с влязла в сила присъда по н.о.х.д. № 319/2021 г. на Окръжен съд – Благоевград, и престъплението по настоящето дело в размер на най-тежкото от тях - лишаване от свобода за срок от 10 години, което да изтърпи при първоначален строг режим, като на основание чл. 24 НК е увеличил определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода с 1 година; с присъдата районният съд е приспаднал от наказанието лишаване от свобода времето, през което подсъдимият В. е бил предварително задържан под стража по настоящото дело – от 25.09.2021 г. до 30.11.2022 г. в размер на 1 година 2 месеца и 5 дни, както и изтърпяната част от наказанието лишаване от свобода по н.о.х.д. № 319/2021 г. по описа на Окръжен съд Благоевград – от 24.08.2019 г. до 24.04.2020 г. - 3 месеца и 29 дни и съответно 4 месеца и 24 дни за времето от 30.11.2022 г. до 24.04.2023 г. С присъдата районният съд е осъдил подс. В. да заплати на гражданския ищец К. Д. сумата от 12 000 лева, представляваща обезщетение за нанесени му неимуществени вреди в резултат на престъплението ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 24.09.2021 г. до окончателното изплащане на обезщетението, като предявеният граждански иск над уважения размер е отхвърлен като неоснователен, подсъдимият е осъден да заплати направените разноски по досъдебното и съдебното производство, както и държавна такса върху уважения размер на гражданския иск, а вещественото доказателство – 1 бр. нож с дължина 23 см, предаден с протокол за доброволно предаване от 25.09.2021 г., е постановено да се унищожи по реда на ПАС като предмет с незначителна стойност.

Въззивният съд, след като съобразно правомощията си по чл. 314, ал. 1 НПК извърши цялостна проверка на атакуваната присъда, при анализ на събрания доказателствен материал в производството, намира за правилни и законосъобразни изводите на РС – П. относно фактическата обстановка по делото, като въззивната инстанция не прави други, съществено различни фактически изводи. Обосновано с оглед събраните доказателства първоинстанционният съд е приел /с посочените по-долу разминавания за някои от обстоятелствата на случилото се, които въззивната инстанция приема/ следната фактическа обстановка:

Подсъдимият В. В. е *-годишен към датата на обвинението, като живеел

в гр. П., същият *, *, като преди деянието в продължение на около 15 години е живеел на семейни начала със св. Н. Т..

Към датата на обвинението по настоящето дело подс. В. е бил неосъждан поради настъпила реабилитация по чл. 88а НК. След извършване на престъплението по настоящето дело за друго престъпление, извършено преди това по настоящето производство – на 24.08.2019 г., подсъдимият В. е осъден с Присъда № 24 от 03.11.2021 г., постановена по н.о.х.д. № 319/2021 г. по описа на Окръжен съд – Благоевград, влязла в сила на 29.11.2022 г. за престъпление по чл. 115, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 НК на наказание лишаване от свобода за срок от десет години при първоначален строг режим.

Подсъдимият В. е с влошено здравословно състояние - с Решение № 2060/14.10.2020 г. на ТЕЛК на същия е определена 85% загуба на трудоспособност, в резултат на ***, като при същия са констатирани ***, тежка степен, ***, ***, триклонова болест, като заради влошеното здравословно състояние и по време на разглеждане на настоящето производство подсъдимият е настаняван за лечение. Пострадалият, конституиран като граждански ищец, К. Д. е бил *-годишен към датата на обвинението, също живеел в гр. П., неосъждан, с *образование, безработен.

Подсъдимият В. В. и пострадалият свидетел К. Д. се познавали от доста време преди случилото се, защото живеели в един квартал /кв. “Д.”/ в гр. П., до магазин „Р.“, като св. Д. и св. П. К. живеели на квартира на ул. “В. К.” № *, а подсъдимият В. В. живеел на близка улица – ул. „С. Х.“ № *. Не са противоречиви доказателствата за това, че пострадалият св. К. Д. намирал непостоянна работа, като обикновено цепил дърва на частни лица и ги прибирал, почиствал и окопавал земеделски градини, като макар и да употребявал алкохол, разпитаните свидетели го описват като кротък човек.

На 21.09.2021 г. подсъдимият В. се уговорил със свидетеля Д. срещу сумата от 20 лева да му пренесе дървата за огрев от улицата до мазето, св. Д. приел и започнал работа. Предварително подс. В. дал на пострадалия Д. сумата от 15 лв., трябвало да му даде още 5 лв., но св. Д. не спазил напълно уговорката - пренесъл една част от дървата, а другите останали на улицата, като това поведение на св. Д. предизвикало недоволството на подсъдимия В., който намерил друго лице, което да прибере остатъка от дървата, но и решил, че ще накаже пострадалия свидетел за това.

Един ден преди случилото се на 24.09.2021 г. св. П. К. и св. Х. Я. седели на пейките пред супермаркет „Р.“ в следобедните часове между 16 - 17 часа, когато св. К. Д., който тогава прибирал дървата на подсъдимия, отишъл при тях, седнал на тротоара да изпуши цигара и да отпочине. На мястото се появил подсъдимият В., който започнал да се заяжда с тях, защото пречили на св. К. Д. да си върши работата, заплашил св. П. К. с нож, който преди това взел от дома си. Същия ден по-късно, пострадалият Д. седял на същите пейки при магазин "Р.", имало и други мъже от квартала, минал подсъдимият, който като видял св. Д., се скарал с него заради неприбраните дърва, извадил нож и с върха му мушнал св. Д. в дясното коляно, заканвал му се, като казвал, че ще го „разпори“ /показания на св. К./, че няма да престане „докато не го види умрял“ /показания на св. Д./. Тъй като нараняването не било сериозно, св. Д. не потърсил медицинска помощ и не се оплакал в полицията.

На 24.09.2021 г. вечерта св. Д. заедно със св. П. К. и св. И. Р. отново седели на пейките пред магазина, като пострадалият и св. К. употребявали алкохол, а хазяинът им – св. Р., пиел кафе. Около 19:30-20:00 ч., вече почнало да се стъмва, покрай тях минал подс. В. В. и пак започнал да се кара със св. Д. - дали е платено изцяло за пренасянето на дървата, защо подс. В. е недоволен от свършената работа, св. Р. предупредил в станалата разправа подсъдимия да „не прави детски работи, ще ти лепнат присъда“, но подсъдимият отговорил: „Аз съм решил, ще откара ножа“, последвала закана от подсъдимия В. към св. Д.: „Аз няма да оставя тази работа, ще те причакам някоя вечер, като се стъмни“. Малко след това /около 20 часа/ св. Д. тръгнал да се прибира за квартирата си, а св. П. К. останал на мястото на пейките, където бил описаният по-горе случай. Пострадалият вървял по ул. В. К., намираща се зад магазин "Р.". По това време от магазина излязла и св. Н. Т. /на която на 24.08.2019 г. подсъдимият е направил опит да я убие, като я наръгал с нож, за което е осъден с влязла в сила присъда по н.о.х.д. № 319/2021 г. по описа на ОС Благоевград след датата на случилото се по настоящето дело/, но към момента на обвинението по настоящето дело св. Н. Т. и подсъдимият В. въпреки опита за убийство поддържали нормални взаимоотношения, св. Т. понякога осигурявала и храна на подсъдимия. Св. П. К. виждал отдалечаващия се пострадал св. К. Д., като мястото, накъдето вървял било тъмно поради липса на улично осветление, в същия момент видял, че подсъдимият В. излиза от входа на блока, в който живеел и тръгнал

по улицата след пострадалия. По същото време в близост до пострадалия се появила св. Т., която преди това била в магазина, а подс. В., който имал нож в дясната си ръка, приближавал бързо пострадалия отзад, като св. Д. го видял да излиза между две паркирани на улицата коли, като викал “Сега ще те убия“, последвало хвърляне на камък от пострадалия към подсъдимия, не успял да го улучи, хвърлил втори камък, който също не улучил нито подсъдимия, нито св. Т., която била наблизо. Въпреки тъмнината на мястото св. Т., която в даден момент от развитието на конфликта се намирала между двамата, видяла проблясване на острие на ножа, държан от подсъдимия. Веднага след това, както бил отзад на пострадалия Д., подс. В. го пробол с ножа, който държал в дясната си ръка, като в суматоката св. Т. не успяла да види пробождането, но сочи, че в този момент на мястото са били тримата, пострадалият, който сочи в показанията си, че е видял подсъдимият да го наръгва в гърба, изпъшкар от болката, подс. В. се отдръпнал и тръгнал да се прибира към дома си. Св. Д. казал на св. Т., че е наръган с нож, вдигнал блузата си, св. Т. видяла раната и блузата била цялата в кръв, св. Д. не се прибрал в квартирата си, а се върнал обратно при пейките, където седи компанията му от преди, съобщил, че е наръган от подсъдимия В., като бил извикан таксиметров автомобил, с който пострадалият е транспортиран в МБАЛ “Югозападна болница“ ООД в гр. П., където бил настанен на лечение и му била извършена животоспасяваща операция. Гражданският ищец Д. бил лекуван в „Хирургично отделение“ на болницата от 24.09.2021 г. до 07.10.2021 г., видно от издадената за лечението му епикриза. Вещото лице Ч. в назначената по досъдебното производство съдебно[1]медицинска експертиза е посочило, че при пострадалия Д. са установени следните травматични увреждания: единично прободно-порезно нараняване по гръдния кош в дясно, по задна мишнична линия, на ниво десето ребро, проникващо в гръдна и коремна кухини, с нараняване на черния дроб, с нараняване и кръвоизливи в гръдна и коремна кухини, като същото нараняване е довело до остра и значителна кръвозагуба, при неоказване на своевременна и висококвалифицирана медицинска помощ неминуемо същото би довело до настъпване на смъртен резултат, като са реализирани критериите на медико-биологичния признак постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. В.л. Ч. дава заключение, че описаното в медицинската документация травматично увреждане /прободно-порезно нараняване/, локализирано в област от тялото, където са разположени

жизненоважни органи, е причинено от предмет, имащ остър връх и режещ /режещи/ ръбове, какъвто би могъл да бъде и хладно оръжие - нож, по механизма на удар от такъв предмет и е възможно и отговаря да е причинено по начин и по време, както се съобщава в свидетелските показания, а именно в резултат от нанесен удар с нож в дясната гръдна половина, като възстановителният период е с продължителност по-голям от един месец. В разпита пред районния съд вещото лице е направило изводи, че макар и пострадалият да не е отивал на контролни прегледи, в резултат на операцията в областта на оперативния разрез е получено усложнение /пъпна херния с големи размери/, което може да е и поради физическо натоварване и неспазване на хигиенно- диетичен режим.

Във връзка със заключението по назначената видеотехническа експертиза, изследвала видеозапис от охранителните камери на супермаркет "Р." за дата 24.09.2021 г. за времето от 20 ч до 21 ч, макар и районният съд да е посочил, че от изследването не се извлича значима за производството информация, тъй като идентификацията на лица по изображение изисква наличие на достатъчно информация на изследваното изображение, позволяващо визуализация на външни анатомични белези на главата и лицето според тяхната конфигурация, а в случая извлечените снимкови кадри не позволяват лицева идентификация на лицата, следва да се посочат експертните изводи във връзка с показанията на пострадалия свидетел как и кога се е върнал на пейките пред магазина и разговарял със св. К., на който казал, че е бил наръган, като това експертно заключение е в потвърждение на показанията на пострадалия за част от тези обстоятелства.

Описаната фактическа обстановка е приета за установена от районния съд с незначителните разминавания за фактите, съгласно посоченото по-горе. Районният съд е констатирал в мотивите си съществени противоречия както между обясненията на подс. В., който отрича да е доближавал пострадалия и да му е нанасял удар с нож, твърдейки, че св. Т. е намушкала св. Д., и показанията на разпитаните свидетели, в които се сочи, че подсъдимият е лицето, което е нанесъл удар с нож в гърба на пострадалия Д., като са констатирани и противоречия в показанията на разпитаните свидетели. Правилно районният съд е приел, че макар и пострадалият Д. да сочи, че след като подсъдимият го е пробол с ножа, извикал на св. П. К. да му помогне, като св. К. избутал подсъдимия с ръце в гърдите, след което му хванал ръцете, а

такива действия св. К. отрича да е извършил, като е разбрал за „наръгването“, когато св. Д. се е появил при тях с окървавени блуза и ръце, тези противоречия не водят до това да не се кредитират тези гласни доказателства. Пострадалият св. Д. има ясен спомен и дава категорични показания за основния факт по делото – за наръгването с ножа, като сочи и къде е бил подсъдимият В., когато е станало това пробождање – подсъдимият го е наръгал в гръб. Макар и за останалите факти същият да не си спомня или да дава противоречиви на другите свидетели показания, това разминаване е обяснимо с оглед на преживения силен и неочакван за него шок и болка от причиненото телесно нараняване, поради което правилно са кредитирани други гласни доказателства за тези обстоятелства. Обосновани са изводите на районния съд за това, че показанията на св. Т. /макар и за същата пострадалият свидетел да не си спомня да я е виждал и разговарял с нея тогава/ като очевидец на случката /като такъв и подсъдимият я сочи в обясненията си/ следва да се кредитират, като същата е видяла подсъдимият да държи нож, защото е видяла блясъка на острието, като в даден момент същата е била между подсъдимия и пострадалия, като макар и да не е видяла пробождањето, нейните показания подкрепят заявеното от пострадалия, защото тя сочи, че е станала суматоха, след която пострадалият Д. изохкал от болка, а подсъдимият си е тръгнал, а св. Д. съобщил, че е наръган. Като непротиворечиви /с изключение на липсата на спомен на пострадалия Д. за присъствието на мястото на св. Т./ следва да бъдат определени останалите доказателства /касов бон от магазин "Р.", показанията на св. П. К., показанията на пострадалия за проблеми с паметта и употребения тогава алкохол/. Във връзка с показанията на св. Н. Т., че след наръгването е изпратила пострадалия до квартирата му, въззивният съд не се съгласява с мотивите на районния съд, че тези показания не са достоверни, макар и да нямат съществено значение за случилото се. Следва да се посочи, че квартирата на пострадалия свидетел е била наблизо, св. Д. е бил в шок, като веднага след наръгването на тъмното място на случилото се в даден момент са били само двамата със св. Т., като описаната и предложена от същата помощ няма основание да не се кредитира, като е била възможна да се осъществи за кратко време, да не се помни от пострадалия, като не влиза в съществено противоречие с показанията на свидетелите К. и Р., при които пострадалият се е върнал и казал, че е наръган от подсъдимия, като св. Т. не е

казала, че пострадалият се е прибрал в квартирата, а че го е оставила до квартирата, и не е спорен фактът, че входа на квартирата на пострадалия е изключително близко до мястото на случилото се. Във връзка с противоречията в показанията на свидетелите - полицейски служители С. Х. и Г. Д., поемни лица при огледа в дома на подсъдимия, когато е иззет нож, веществено доказателство, правилно тези противоречия са приети за несъществени, като изготвеният протокол за оглед и протокол за доброволно предаване на ножа установяват начина на приобщаване на посоченото веществено доказателство към доказателствения материал, като в настоящето производство страните по делото не правят искане и съдът служебно не намери, че се налага изследва на ДНК материал по това веществено доказателство, като се имат предвид и доказателствата по делото за наличие на много на брой ножове в дома на подсъдимия, който е продавал такива, като въззивният съд се съгласява, че доказателствата не установяват с категоричност, че именно с този нож е станало пробощдането, въпреки описанието на ножа, направено от пострадалия св. Д.. Във връзка с констатираното от районния съд противоречие в показанията на пострадалия св. Д. и св. Т. за начина, по който е станало самото наръгване, въззивният съд намира следното: Пострадалият сочи в показанията си, че е наръган в гръб от подсъдимия, който изскочил между колите, св. Т. описва предхождащ наръгването конфликт - подсъдимият се е приближавал към тях и викал „Сега ще те убия“, пострадалият хвърлил камък по В., не го улучил, после хвърлил втори камък, с който също не го улучил, после станала суматоха, в която е видяла проблясване на острие. Въззивният съд не се съгласява с мотивите на районния съд, че св. Т. дава показания, че подсъдимият бил с лице към пострадалия и го намушкал в дясната част на гърба по задна мишнична линия, тъй като същата сочи в показанията си, че двамата са били лице с лице, когато са се карали, но няколко пъти заявява в показанията си, че не е видяла самото наръгване, че е станала суматоха, като след тези показания на св. Т. подсъдимият в дадени частични обяснения сочи „аз бях отзаде“ и че според него св. Т. е намушкала пострадалия, защото е била очи в очи срещу него, като тези обяснения на подсъдимия подкрепят показанията на пострадалия Д. за удар с нож отзад в гърба. Правилно не са кредитирани обясненията на подсъдимия, че не е наръгвал с нож пострадалия Д., като сочи в обясненията си заинтересованост на свидетелите Я. и К., с които е имал

също конфликти. От друга страна обясненията на подс. В. са частично достоверни – в тях същият в унисон с другите кредитирани доказателства сочи за присъствието на мястото на конфликта на св. Н. Т., за това, че пострадалият е хвърлял камъни, признава за конфликта предния ден, при който също извадил нож и го подложил до коляното на св. Д., като се възприемат като достоверни и обясненията, че иззетият нож не е този, с който е наръган пострадалият, че има много ножове, защото търгува с тях, а преди години е произвеждал ножове. Не следва да се кредитират обясненията на подс. В., че на 24.09.2021 г. не е носил в себе си нож /но е носил пистолет/, защото тези обяснения са в противоречие с останалите доказателства, които съдът кредитира и установяват начина на причиняване на увреждането на пострадалия. Като макар и в обясненията подс. В. да отрича да е имал нож при станалия конфликт с пострадалия, подсъдимият заявява за носене на средства, с които може да причини смърт или телесно увреждане - че притежава пет законно придобити пистолети, че тогава е носил пистолет, че си е купил и ново оръжие с цел да застреля двамата свидетели Я. и П. К., а за пострадалия сочи, че „изобщо го нямам за човек, той е един клошар“.

Въз основа на така изяснената фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил законосъобразен извод за осъществяване от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 128, ал. 2 вр. ал. 1 НК от подсъдимия В. В.. От обективна страна чрез действия на подсъдимия /пробождаване с нож/ е причинено телесно увреждане на пострадалия К. Д., което е в причинно-следствена връзка с извършеното деяние, като причиненото увреждане е тежка телесна повреда по смисъла на закона. Действията на подсъдимия В. В. са извършени на 24.09.2021 г. около 20 часа в гр. П., на ул. В. К., в района на супермаркет "Р.", като с оглед приетата от съда фактическа обстановка следва да се приеме, че подс. В. В. е нанесъл удар на св. К. Д. в гърба, с нож, като на пострадалия Д. е причинено увреждане, което следва да се приеме като тежка телесна повреда - прободно-порезно нараняване по гръдния кош в дясно, по задна мишнична линия, на ниво десето ребро, проникващо в гръдна и в коремна кухини с нараняване на черния дроб и кръвоизливи в гръдна и коремна кухини, довело до остра и значителна кръвозагуба, с което е причинил постоянно общо разстройство на здравето на пострадалия К. Д., опасно за живота. Доказателствата установяват от обективна страна и причинната връзка между извършеното от подсъдимия

В. деяние и увреждане на пострадалия К. Д., защото подсъдимият е нанесъл удар с нож в дясната част на гръдния кош на пострадалия. Неоснователни са възраженията на защитника на подс. В., че подсъдимият не е нанесъл удар с нож, защото от доказателствата по делото и техният анализ не може да се приеме ясно установен механизъм на получаване на увреждането и ако се кредитират показанията на св. Т. и експертните изводи на в.л. Ч. следвало да се приеме, че увреждането на пострадалия е причинено при нанесен удар с нож с лява ръка, което обективно не може да бъде направено от подс. В. заради парезата на тази му ръка. Обясненията на подсъдимия за това, че не е наранявал пострадалия с нож в деня на случилото се, както не е носил нож тогава, по-горе съдът излага съображения, че не следва да се кредитират за тези обстоятелства. В показанията на пострадалия граждански ищец, който макар и да е заинтересован по случая заради предявения граждански иск, се твърди еднопосочно, както на досъдебното производство, така и пред районния съд, че подсъдимият го е наръгал с нож, като е дошъл в гръб на пострадалия и излязъл между две коли. Св. Т. е била тогава на местопрестъплението в близост до подсъдимия и пострадалия и е възприела конфликта между двамата, с хвърляне на камъни, суматоха, в която не е видяла намушкването, но веднага е разбрала за това и е видяла проблясък на нож в ръцете на подс. В., като показанията, че е била между подсъдимия и пострадалия в даден момент не дава основание да се приеме механизъм на причиняване на увреждане като нападател и нападнат са били лице в лице, защото и св. Н. Т. да се е намирала между тях, не означава, че в даден момент на суматоката пострадалият не е бил в гръб на подсъдимия и той е нанесъл тогава удар с ножа в гърба, като е държал ножа в дясната си ръка, като се даде вяра не само на показанията на св. Т., но и на показанията на пострадалия за разположението им, когато подсъдимият е нанесъл удар с нож. Непротиворечиви са обясненията на подсъдимия и показанията на пострадалия Д. и св. Т., че на мястото на престъплението в близост са били само тримата, че тогава е станало нараняването на пострадалия и това нараняване е било с нож, като изключително кратко време преди и след нараняването св. П. К. е видял подсъдимия пред блока, тръгването в посоката на пострадалия и връщането на подсъдимия към блока, в който живее, идването на пострадалия окървавен и казването, че подс. В. В. го е наръгал. Не само доказателствата установяват авторството на деянието, но по

несъмнен начин се установява и механизмът на същото – експертните изводи на в.л. Ч. за това, че локализираното нараняване може да бъде получено по идентичен начин, независимо от това дали наръгването е станало с дясна или с лява ръка и че ако подсъдим и пострадали са лице в лице, дори и между тях да има друго лице поради голям обем на движение на горния крайник е възможно да се получи това увреждане, като е по-логично тогава да се държи ножът в лявата ръка, не водят да недостоверност на показанията на пострадалия и до основание да се кредитират изцяло обясненията на подсъдимия. Макар и да не е спорна парализата на лявата ръка на подсъдимия, неправилен е изводът на районния съд, че липсвали доказателства за това в коя ръка подсъдимият е държал ножа, доколкото е възможно същият да държи нож само в дясната ръка. Доказателствата по делото установяват обаче /в този смисъл са и обясненията на подсъдимия, че е бил отзад на пострадалия, а св. Т. е била очи в очи с пострадалия/, че при нанесен удар с нож от подс. В. същият не е бил лице в лице срещу пострадалия Д., а зад гърба му и тогава е нанесъл удара.

От субективна страна деянието на подсъдимия В. е извършено при пряк умисъл, като е съзнавал общественоопасния характер на действията си, предвиждал е, че при нанасяне на удар с нож в дясно в гърба на пострадалия, може да му причини тежки увреждания и е искал настъпването точно на този този резултат, като доказателства за този вид умисъл са и предходно поведение на подсъдимия - наръгването на пострадалия с нож в коляното преди деня на обвинението, заплахите към живота и здравето на пострадалия.

Благоевградски окръжен съд намира за справедливо определеното наказание на подсъдимия В. В.. Районният съд е наложил на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 5 г. Като смекчаващи вината обстоятелства е взел предвид чистото съдебно минало към датата на извършване на престъплението, като въззивният съд не се съгласява с мотивите, че въпреки настъпилата реабилитация по чл. 88а НК за предходно осъждане заради извършено при условията на съвкупност с настоящето престъпление по чл. 115, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 НК по отношение личността на св. Н. Т. чистото съдебно минало на подс. В. не било смекчаващо вината обстоятелство, като не се е съобразил с изричната разпоредба на чл. 85, ал. 1 НК, като доколкото не е налице закон или указ, разпоредбите на който да са давали право на районния съд да има предвид заличени поради настъпила

абсолютна реабилитация по право осъждания, същият не е следвало да ги обсъжда като факт за личността на подсъдимия. Правилно като смекчаващо вината на подсъдимия обстоятелство са отчетени дадените обяснения, с които частично спомага за изясняване на обстоятелствата по делото. Смекчаващото вината на подсъдимия обстоятелство - влошено здравословно състояние, с определена с решение от 14.10.2020 г. на ТЕЛК 85 % загуба на трудоспособност, в резултат на * и констатираните други тежки увреждания на здравето на подсъдимия, според въззивния съд е и изключително по своя характер, макар и това тежко здравословно състояние да не е пречило на подсъдимия да посяга на живота и здравето на различни лица, както и сам да се грижи за ежедневните си потребности въпреки трудностите, които има заради здравословните проблеми. От свидетелските показания се установява, че подсъдимият често е имал агресивно и невъздържано поведение по отношение на различни лица, които е заплашвал с нараняване или е наранявал кратък период от време преди случая с пострадалия Д., който е бил и преди това пострадал от действия на подсъдимия, като незначителни поводи са карали подсъдимия да е агресивен и често при неговата агресия е използвал нож /по отношение на св. Т., по отношение на св. Д./, демонстрира при даването на обяснения желание и възможност за отмъщение с причиняването на тежки телесни увреждания и дори убийство /за свидетелите П. К. и Х. Я./. Характеристиката на личността на подсъдимия и поведението му преди случая, незначителният мотив за нанасяне на телесното увреждане правилно е прието от районния съд като определящи личността на подсъдимия като такава със завишена степен на обществена опасност, като поради това макар и да не се съгласява изцяло с мотивите за определяне на наказанието, въззивният съд намира наказанието за правилно отмерено под средния размер, предвиден в закона /макар и районният съд да е посочил, че има превес на отегчаващите над смекчаващите вината обстоятелства/, като липсата на протест от прокурора не дава възможност за неговото увеличаване. Правилно районният съд не е приложил разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, макар и според въззивния съд здравословното състояние на подсъдимия да е изключително смекчаващо вината обстоятелство, защото в конкретния случай с оглед посочените по-горе отегчаващи обстоятелства и тяхната относително по-голяма тежест не може да се направи извод, че и най-лекото наказание от 3 г. лишаване от свобода е несъразмерно тежко, като

определянето на наказанието под минималния размер по чл. 128, ал. 1 НК според въззивната инстанция няма да постигне целите на наказанието за това престъпление.

Въззивният съд се съгласява с мотивите за наличието на предпоставки за определяне на общо наказание на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 НК, като престъплението по настоящето дело е извършено от подс. В. преди да е имал влязла в сила присъда по н.о.х.д. № 319/2021 г. по описа на ОС Благоевград, влязла в сила на 29.11.2022 г., като правилно е наложено най-тежкото наказание - лишаване от свобода за срок от 10 години. Въззивният съд споделя и мотивите, че наложеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода следва да бъде увеличено на основание чл. 24 НК с 1 година, като въпреки дългият срок на наказанието от десет години лишаване от свобода, групата, за която се налага общо наказание, включва две тежки престъпления - опит за убийство и тежка телесна повреда, и при двете престъпления е налице едно и също средство за извършване на нараняването на пострадалите, второто престъпление е извършено по време, докато се е водил наказателният процес за нараняването на св. Т. и В. е бил подсъдим, като въпреки чистото съдебно минало на подсъдимия посочените факти и събраните от свидетелските показания изключително негативни характеристични данни дават основание за увеличаване на наказанието, като с оглед влошеното здравословно състояние и липсата на протест това увеличение не следва да е с максимално възможното от 5 години. Правилно е определен режимът на изтърпяване на наказанието и са извършени приспаданията на изтърпяното до този момент наказание и предварително задържане на подс. В. на основание чл. 59 НК и на основание чл. 25, ал. 2 НК.

Във връзка с произнасянето на първоинстанционния съд по предявения граждански иск:

Безспорно от доказателствата, събрани в хода на проведеното съдебно следствие пред районния съд, се установява наличието на фактическия състав на непозволено увреждане – извършено е деяние от подсъдимия В. В. /нанесен удар с нож/, това деяние е виновно извършено и осъществява състав на умишлено престъпление, налице са причинени вреди /болки и страдания/ на пострадалия К. Д., пряка и непосредствена последица от деянието на подсъдимия. Настоящият състав намира, че присъденият размер на

обезщетението за неимуществени вреди от 12 000 лв. е несправедлив с оглед изискването на член 52 от ЗЗД и не възмездява в пълна степен претърпените от гражданския ищец К. Д. физически болки и страдания вследствие телесните му увреждания, причинени от действията на подсъдимия, но липсата на жалба на гражданския ищец не дава възможност за корекция на обезщетението. В резултат на нанесения удар с нож от подсъдимия и причинените от същия телесни увреждания, пострадалият е претърпял болки и страдания при получаване на нараняванията, довело до значителна и остра кръвозагуба и само бързото постъпване на пострадалия в спешния център в гр. П. и оказаната му спешна и висококвалифицирана помощ, са спасили живота на пострадалия, на който е било причинено постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Макар и съгласно заключението на в.л. възстановяването на пострадалия да е следвало да стане без усложнения и за повече от 1 м., пострадалият е получил като усложнение от оперативната интервенция и пъпна херния с много големи размери, което му създава дискомфорт и към настоящия момент, като това усложнение е също в пряка причинна връзка с поведението на подс. В.. С оглед установения характер на увреждането, проведеното лечение на пострадалия и свързаните с това лечение в болница и след това болки и страдания за пострадалия и дискомфорта, който търпи и към момента, макар и според въззивния съд да не е достатъчен за възмездяването на вредите размерът на обезщетението от 12 000 лева, в гражданската част присъдата следва да бъде потвърдена поради липса на жалба, като обезщетението правилно е присъдено със законната лихва от датата на непозволеното увреждане до окончателното плащане на сумата.

Присъдата е правилна по отношение постановеното унищожаване на вещественото доказателство – 1 бр. нож с дължина 23 см, предаден с протокол за доброволно предаване от 25.09.2021 г., като предмет с незначителна стойност, както и относно дължимите от подсъдимия В. поради признаването му за виновен на основание чл. 189, ал. 3 НПК разноси по сметка на ОД на МВР Благоевград и на РС П..

Горните съображения налагат атакуваната присъда да бъде изцяло потвърдена.

Поради горните съображение и на основание член 334, алинея 1, т. 6 и

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 28 от 24.04.2023 г. по н.о.х.д. № 51/2022 г. по описа на Районен съд П..

Решението не подлежи на проверка по жалба или протест.

На основание чл. 340 НПК незабавно препис от настоящето решение да се изпрати на прокурора. Да се уведоми за постановения съдебен акт Началника на Затвора Бобов дол, където подсъдимият В. изтърпява наказание лишаване от свобода.

Да се изпрати съобщение за постановяване на същото решение и до страните по делото, като с оглед на това, че подсъдимият се намира в затвора, да не се изчаква за изпращане на съобщенията предприемане на действия по изпълнение на присъдата.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____